

Izveštaj s monitoriranja rasprave održane 2. travnja 2015. godine

Zločin u Kneževim dvorima

2. travnja 2015. godine

Na raspravi održanoj dana 2. travnja 2015. godine ispitano je pet svjedoka, dva optužbe i tri obrane. No, svjedoci nisu vidjeli tko je uhitio Ivana Zelembere, niti su vidjeli na tom mjestu okr. Miloša Markovića. Svjedoci koji su bili uhićeni, odvedeni i tučeni u zatvoru u SUP-u u Belom Manastiru, tamo nisu vidjeli okr. Miloša Markovića. Niti jedan svjedok nije naveo da bi vidio okr. Miloša Markovića da bi bio nazočan uhićenjima ili zlostavljanjima zatvorenika u podrumskim prostorijama u SUP-u u Belom Manastiru u kritično vrijeme.

Okr. Miloš Marković iznoseći obranu rekao da nije počinio kazano djelo koje mu se stavlja na teret. Prije rata je bio vozač. Krajem kolovoza ili početkom 1991. godine uhitili su ga Zoran Dabić, Milić i Branko Hrnjak. Milić mu je ispalio jedan metak pod noge. Razlog uhićenju je bio optužba da je pomagao Hrvatima, pribavljajući im propusnice za napuštanje Baranje. Bio je uhićen dva dana, tučen. Nakon toga po njega su došli pripadnici JNA, također ga ispitivali, zadržali ga dva dana i potom pustili. Nakon mobilizacije vozio je interventni vod, ali nije sudjelovao u uhićenjima, zlostavljanjima. U prostorije zatvora u SUP-u u Belom Manastiru nije ulazio.

Prije završetka dokaznog postupka Zamjenik ŽDO iz Osijeka, s obzirom na izvedene dokaze, izmijenio je činjenični i pravni opis optužbe, tako da je okr. Milošu Markoviću stavljeno na teret počinjenje kaznenog djela protiv Republike Hrvatske – oružana pobuna iz čl. 235. st.1. KZ RH.

Nakon toga okr. Miloš Marković se rekao da je razumio što mu se izmijenjenom optužnicom stavlja na teret, da se ne smatra krivim i da ostaje kod iznesene obrane.

U završnom govoru Zamjenik ŽDO iz Osijeka je rekao da tijekom dokaznog postupka nije utvrđeno da bi okrivljenik počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civila. No, iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da je sudjelovao u vojnim aktivnostima TO Kneževi Vinogradi, u uhićenjima stanovnika nesrpske narodnosti, čak i fizičkom zlostavljanju. No nije utvrđeno “da bi te radnje bile takvog intenziteta i da bi njima bilo ostvareno biće kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništava iz čl.120.st.1. OKZ RH”. Utvrđeno je da je svojim radnjama ostvario bitna obilježja kaznenog djela oružane pobune. Stoga je predložio da se prema okrivljeniku primjeni Zakon o općem oprost, te se suglasno tome donese odgovarajuća presuda.

U završnom govoru Branitelj okr. Miloša Markovića je rekao da smatra da njegov branjenik nije počinio niti kazneno djelo oružane pobune. Podredno “ako Sud smatra da su ostvarena obilježja navedenog kaznenog djela predlažem da Sud donese presudu kojom se optužba odbija protiv mog branjenika i da se isti pusti odmah na slobodu”. Okr. Miloša Marković je prihvatio završni govor svoga branitelja.

Nakon vijećanja Vijeće za ratne zločine Županijskog suda u Osijeku donijelo je presudu kojom se odbija optužba. Predsjednik Vijeća je ukratko usmeno obrazložio da je Vijeće utvrdilo da je okr. Miloš Marković počinio kazneno djelo oružane pobune, na koju se primjenjuju odredbe Zakona o općem oprost. Stoga je Vijeće donijelo **odbijajuću presudu**. Vijeće je naložilo da se okrivljenika odmah pustiti iz istražnog zatvora.